

Abstrakt

Bakalářská práce je věnována analýze volebního výsledku Sociálnědemokratické strany Německa (SPD) v roce 2009 ve spolkových volbách, ve kterých dosáhla strana svého poválečného minima. Autorka práce se snaží popsat faktory, které tento výsledek zapříčinily. SPD prodělala, stejně jako celá společnost, od svého vzniku ve druhé polovině 19. století do současnosti mnoho změn: ze strany dělníků, která se stavěla za jejich větší práva, se stala stranou bojující za tři základní hodnoty: svoboda, spravedlnost a solidarita, a to ku prospěchu celé společnosti. V 80. letech minulého století však musela strana opustit keynesiánský ekonomický model, díky němuž byla do té doby na hospodářském poli úspěšná, a začít se přizpůsobovat prosazujícím se neoliberálním ekonomickým teoriím. Po 16 letech strávených v opozici dosáhla strana triumfu ve volbách v roce 1998, kdy se kancléřem stal Gerhard Schröder, platící za zastávce tzv. třetí cesty (*Neue Mitte*). Ve vládním období v letech 1998 – 2005 tak byla SPD směřována více do středu ve snaze oslovit široké spektrum voličů. Nový politický kurs ale vedl k rozkolu uvnitř strany a k odštěpení levicového křídla SPD. Od roku 2005 se strana potýká s několika strategickými problémy, na které stále nenachází odpověď. To se projevuje na klesajících voličských preferencích, neboť se strana nedokáže jasně vymezit vůči ostatním stranám, najít dlouhodobou politickou strategii a lídra, který by stmelil obě stranická křídla.